

สาระ: ลูกที่แสนหวาน จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและตั้งใจให้ผู้อื่นฝึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของผู้ที่นำโยคะไม่ควรเร่ร่อนไปที่อื่นใด

คำถาม: ลูกคนใดมีความรับผิดชอบที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง? พวกเขาควรเอาใจใส่สิ่งใดอย่างแน่อน?

คำตอบ: ลูกๆ ซึ่งเป็นครูเครื่องมือและนำโยคะให้กับคนอื่นมีความรับผิดชอบที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง ในขณะที่นำโยคะ ถ้าสติปัญญาของลูกกลับเร่ร่อนไปที่อื่น และแล้วแทนที่จะเป็นงานรับใช้ ลูกก็กำลังทำให้งานรับใช้เสียหาย (disservice) ด้วยเหตุนี้ ลูกจึงควรเอาใจใส่ที่จะมองเห็นว่าลูกกำลังมีการกระทำที่เป็นบุญเท่านั้น

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ พ่อที่นี้เป็นอันดับแรก และให้ไตรศติแก่ลูกทุกคน เพื่อให้ลูกตั้งมั่นอยู่ในเป้าหมายของตนเอง เช่นที่พ่อนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงชีพบา ลูกก็ควรนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาด้วยเช่นกัน มีคำถามเกิดขึ้นว่า: ผู้ซึ่งนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก เพื่อนำการฝึกจิตอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นสัมผัสได้ถึงแรงดึงดูดนั้น? ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกย่อมจะอยู่อย่างสงบได้ ถ้าลูกอยู่อย่างไร้ร่าง และอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบา ลูกก็สามารถนำผู้อื่นให้เข้าสู่ความสงบได้ เพราะลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในฐานะครู ถ้าผู้เป็นครูไม่สามารถอยู่ในการจดจำที่ถูกต้องแม่นยำได้ ผู้เรียนย่อมไม่สามารถอยู่ในการจดจำได้ ก่อนอื่น ให้ตรวจสอบว่าตัวลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เป็นที่รัก-ผู้เดียวที่ลูกเป็นคู่รักของท่าน ลูกแต่ละคนควรถามสิ่งนี้กับตนเอง ถ้าสติปัญญาไปสู่ทิศทางอื่น ถ้าลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ไม่ได้นั่งที่นั่นเพื่อทำงานรับใช้ หากแต่ทำให้งานรับใช้เสียหาย (disservice) นี่เป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจ ถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้ และเพียงแต่นั่งเฉยๆ ลูกก็เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายเท่านั้น ถ้าโยคะสติปัญญาของผู้เป็นครูเร่ร่อนไปที่อื่น ครูผู้นั้นจะช่วยอะไรได้เล่า? ผู้ซึ่งนั่งอยู่ที่นั่นในฐานะครูควรถามตนเองว่า: ฉันกำลังมีการกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? ถ้าลูกทำสิ่งที่บาป สิ่งนั้นจะนำลูกไปสู่ความตกต่ำและสถานภาพจะถูกทำลาย เมื่อลูกให้คนเช่นนั้นนั่งบนกัตติ ลูกก็ต้องรับผิดชอบด้วยเช่นกัน ชีพบาบรรจุทุกผู้คน บาปผู้นี้ก็รู้จักสภาวะของทุกคนด้วย ชีพบาบอกกล่าวว่า: ลูกคนนี้นั่งที่นั่นในฐานะที่เป็นครูแต่กระนั้นโยคะสติปัญญาของเขากลับเร่ร่อน แล้วเขาจะช่วยคนอื่นได้อย่างไร? ลูกๆ บราห์มิน ได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อมาเป็นของชีพบา และประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน บาปพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณจดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! เมื่อลูกนั่งที่นั่นในฐานะครู ก็จงนั่งในสภาวะนั้นให้ดียิ่ง จริงๆ แล้ว ทุกคนก็ต้องจดจำพ่อ นักเรียนย่อมสามารถเข้าใจสภาวะของตนเองได้ พวกเขาสามารถบอกได้ว่าตนเองจะสอบผ่านหรือไม่ แม้กระทั่งครูของพวกเขาที่รู้อะไรด้วย แม้กระทั่งครูสอนพิเศษที่รู้อะไรด้วย แม้แต่ในการศึกษาเล่าเรียนนั้น ใครๆ ก็สามารถมีครูสอนพิเศษได้ ที่นี้บางคนก็พูดว่า: จงนำการฝึกจิตให้เราด้วย! ดังนั้น ลูกก็ต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ คำสั่งของพ่อคือ: จงจดจำพ่อเท่านั้นอยู่เสมอ! ลูกคือคู่รัก จงจดจำผู้เป็นที่รักของลูกขณะเดินเหินไปในที่ต่างๆ ชันยาสซีดจาดธาตุดแสง พวกเขาเชื่อว่าตนเองจะหลอมรวมอยู่ในธาตุดแสง ผู้ซึ่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากย่อมจะมีสภาวะที่ดี ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: จงอยู่ในการจารึกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ตัวลูกเองก็ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วย มีลูกบางคนที่ยึดติดกับบาป และมีบางคนที่ไม่ยึดติด พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง ลูกบางคนยึดติดกับพ่ออย่างแท้จริง บาบานี้ได้บอกประสบการณ์ของท่านให้แก่ลูกว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ แล้วฉันก็ลืมท่าน นี่เป็นเพราะท่านมีภาระมากมาย มีลูกมากมายอย่างยิ่ง แม้กระนั้น ลูกๆ ก็ไม่รู้ว่าชีพบาหรือบราห์มาบาปาคือผู้ที่ให้มูรีลี เพราะทั้งสองอยู่ด้วยกัน ผู้นี้พูดว่า: ฉันเองก็จดจำชีพบา บาบานี้้นำการฝึกจิตให้ลูกๆ ด้วย เมื่อท่านนั่งที่นี้ ลูกก็สามารถมองเห็นได้ว่ามีความเจียบสัจอย่างดีมากเพียงใด ลูกมากมายถูกดึงดูดสู่ความเจียบนั้น ท้ายที่สุดแล้วท่านก็เป็นพ่อ ท่านพูดว่า: ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง! ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและไม่เป็นเพียงบัณฑิตเท่านั้น ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะสอบตกในเวลาสุดท้าย บาบาและมามีสถานภาพที่สูงแต่ลูกประคำก็ยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมา ลูกบัตยยังไม่พร้อมอย่างเต็มที่แม้แต่เม็ดเดียว ในช่วงต้นๆ ลูกประคำถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นการให้ลิฟต์แก่ลูก อย่างไรก็ตาม เห็นได้ว่ามายุทำให้พวกเขาหลายคนจบสิ้นไป ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับงานรับใช้ ดังนั้น ผู้ซึ่งนั่งนำการฝึกจิตอยู่เบื้องหน้าลูกต้องตระหนักรู้ว่าเขาต้องนั่งที่นั่นในฐานะเป็นครูที่ยึดติด มิฉะนั้น ลูกก็ควรพูดว่าสติปัญญาของลูกนั้นเร่ร่อนไปทุกหนทุกแห่งและไม่มีคำควรที่จะนั่งที่นั่น ตัวของลูกเองควรรับสารภาพ ไม่ใช่ว่าใครก็สามารถมาและนั่งที่นั่นได้ด้วยตนเอง มีบางคนที่ไม่ได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่นแต่ก็อยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตาม ที่นี้ ลูกก็ต้องฉลาดทั้งสองอย่าง เจ้าบาวนั้นน่ารักอย่างยิ่ง และท่านจึงต้องได้รับการจดจำอย่างมาก สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม การสร้างปวงประชาเป็นเรื่องง่าย การกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พวกเขาไม่สามารถทำตามหนทางของความรู้ได้ ยกตัวอย่างเช่น บานดารี (ผู้ดูแลห้องครัว) ทำให้ทุกคนมีความสุขอย่างยิ่ง เธอไม่ได้ทำให้ใครมีความสุข ทุกคนจึงกล่าวสรรเสริญเธอ ช่างเป็นบานดารีของชีพบาที่น่ายกย่อง! เธอเป็นอันดับหนึ่ง! เธอ

ทำให้หัวใจของคนมากมายมีความพอใจ บาบาก็เฝ้าแต่ทำให้หัวใจของลูกๆ มีความพอใจ พ่อกล่าวว่า: จงจดจำพ่อและเก็บเรื่องจริงไว้ในสติปัญญาของลูก เวลาลูกแต่ละคนต้องให้คุณประโยชน์ต่อตนเอง ให้ทำงานรับใช้ด้วยกระดูกของลูกและด้วยความรักอันลึกซึ้ง จงกลับมามีเมตตาอย่างมาก ผู้คนล้มลุกคลุกคลานอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีผู้ใดรู้จักการปลดปล่อยจากบาปเลย พวกเขาเชื่อว่าต้องกลับไปยังที่ที่จากมา พวกเขาตระหนักรู้ว่าเป็นละคร แต่ก็ไม่ยึดถือสิ่งนั้น จงมองดูสิ บางแห่งนั้นแม้แต่มุสลิมก็ยังมาขึ้นเรียน พวกเขาพูดว่า: แต่เดิมแล้วเราเป็นของศาสนาเทพ จากนั้นจึงถูกเปลี่ยนมาเป็นศาสนาอิสลามในภายหลัง เราได้เกิดมาแล้ว 84 ชาติ ในเมืองซินด์ก็เช่นกัน มุสลิม 5-6 คนเคยมาขึ้นเรียน เวลาก็ยังมาอยู่ ขณะนี้เราจะมาดูกันว่าพวกเขายังจะมาอีกต่อไปหรือไม่ เพราะมายาก็ทดสอบทุกคนด้วยเช่นกัน บางคนยังคงอยู่ที่นั่นอย่างมั่นคงขณะที่บางคนกลับไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ผู้ซึ่งเป็นของศาสนาเบรห์มินอย่างแท้จริงและมีชาติเกิด 84 ชาติย่อมไม่เคยขึ้นๆลงๆ คนอื่นๆ ก็จากไปด้วยเหตุผลบางประการ มีสำนึกที่เป็นร่างมากมายอย่างยิ่ง ลูกๆ ต้องให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? ลูกได้สละละทิ้งบ้าน และครอบครัวของลูกแล้วเพื่อให้ประโยชน์ต่อตนเอง ลูกไม่ได้กำลังช่วยพ่อมากมายนัก เวลาลูกเป็นของพ่อแล้ว ลูกก็ต้องทำงานรับใช้จนได้รับเหรียญตราสำหรับอาณาจักร ลูกได้รับอาณาจักรของความสุขที่สม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด ลูกเพียงแต่ต้องเอาชนะมายา และสอนผู้อื่นให้ทำสิ่งนี้ด้วย แม้กระนั้นลูกบางคนก็ยังสับสน พวกเขาคิดว่าการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นยาก พ่อพูดว่า: การคิดเช่นนั้นถือเป็นความอ่อนแอ การจดจำพ่อ และมรดกเป็นเรื่องที่ง่ายมาก เมื่อลูกไม่มีความกล้าหาญที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร พวกเขาก็นั่งลงแบบคนขี่ขาลาด พวกเขาไม่รับของตนเองแล้วก็ไม่ช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับอีกด้วย แล้วผลจะเป็นอย่างไร? พ่อพูดว่า: จงทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน! แม้แต่รัฐสภาที่เพียรพยายามอย่างยิ่ง พวกเขาดีใจมากมาย เพราะเมื่อทำเช่นนั้นแล้วเท่านั้นจึงสามารถเอารัฐบาลคืนมาจากชาวต่างชาติได้ ลูกเองก็ต้องเอาอาณาจักรของตัวเองคืนมาจากราวิน ราวินเป็นศัตรูของทุกคน โลกไม่ได้เข้าใจว่าทุกคนไร้ความสุข เพราะพวกเขาทำตามหนทางของราวิน ไม่มีใครมีความสุขที่มั่นคงแท้จริงในหัวใจของตนเลย ชีพบาบากล่าวว่า: พ่อมาแล้ว เพื่อให้ลูกมีความสุขที่มั่นคง เวลาลูก จงทำตามศรัทธา และกลับมาสูงส่ง ชาวบาร์ตทั้งหมดลืมนศาสนาของตนเอง ราชาและราชินีเป็นเช่นใด ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น เวลาลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่าวงจรโลกนั้นหมุนวนไปอย่างไร อยากรู้ก็ตาม ลูกก็ลืมนสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก แม้ว่าลูกมากมายมาเป็นเบรห์มิน แต่บางคนก็อ่อนแอ และยังคงหมกมุ่นอยู่ในกิเลส แม้ว่าพวกเขาพูดว่าตนนั้นเป็น บีเคก็ตามแต่พวกเขาก็ไม่ได้เป็นจริงๆ ผู้ซึ่งทำตามคำชี้แนะอย่างเต็มที่ และเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนย่อมจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ อุปสรรคต่างๆ จะเกิดขึ้น ขณะที่ดื่มน้ำทิพย์ พวกเขาสร้างอุปสรรคทั้งหลายขึ้นมา สิ่งนี้ได้ถูกจดจำกันไว้ ดังนั้น สถานภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร? แม้กระนั้น ลูกบางคนก็ถูกตบตีด้วยกิเลส พวกเขาพูดว่า: บาบานั้นจะอดทนต่อความทุกข์เล็กน้อย บาบาคือผู้รักของฉัน ฉันจดจำชีพบาบาแม้ในขณะที่ถูกทรมาน พวกเขาคงอยู่อย่างมีความสุขยิ่ง ลูกควรแบ่งปันด้วยความสุข เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ และเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวเรา รูปภาพบันไดนี้อยู่ในสติปัญญาของบาบาอย่างมาก ท่านให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อรูปนี้ บาบาชอบคุนลูกๆ ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และสร้างภาพเช่นนั้นขึ้นมา หรืออาจพูดได้ว่า: บาบามาและสติปัญญาของลูกคนนั้น เขาได้สร้างภาพบันไดที่ดีมาก จากการเข้าใจ 84 ชาติเกิด เวลาลูกจึงเข้าใจตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก นี่เป็นภาพอันดับหนึ่ง ความรู้ในภาพนี้ดีกว่าที่มีในภาพตรีมูรติ และภาพวงจรถวาย เวลาลูกกำลังได้ขึ้นไป ช่างเป็นเรื่องที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! บาบามาให้ลิฟต์แก่ลูก เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราอย่างสงบจากพ่อ ความรู้ของบันไดนั้นดีอย่างยิ่ง ให้อธิบายว่า: เธอไม่ใช่ฮินดู เธอเป็นของศาสนาเทพ ถ้าพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้เกิด 84 ชาติ ก็ให้พูดว่า: โอ! เหตุใดเธอจึงไม่เชื่อว่าเธอเกิด 84 ชาติเล่า? ถ้าเธออยู่ในการจดจำระลึกถึงอีกครั้ง เธอก็สามารถกลับมาเป็นอันดับหนึ่งได้อีกครั้ง ถ้าพวกเขาเป็นของสกุลลูก พวกเขาจะไม่ซักถามว่าทุกคนเกิด 84 ชาติหรือไม่ เหตุใดเธอจึงคิดว่าเธอเข้ามาล่าช้า? บาบากล่าวกับทุกคนว่า: ลูกชาวบาร์ตนั้นเกิด 84 ชาติ เวลาลูกจึงประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอีกครั้ง และไปสู่สวรรค์ ลูกๆ จงนั่งอยู่ในโยคะ จงจดจำบันได แล้วลูกจะเป็นสุขอย่างยิ่ง! เราได้เกิดครบ 84 ชาติแล้ว เวลาลูกเรากำลังจะกลับบ้าน ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างยิ่ง ลูกควรมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ ลูกได้รับวิธีการต่างๆ มากมายที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น จงอธิบายภาพบันได รูปภาพทั้งหมดนั้นต่างก็จำเป็น ภาพตรีมูรติก็ต้องมีด้วย บาบากล่าวว่า: ลูกสามารถไปให้ความรู้แก่ผู้ทำบาปคิตของพ่อ ลูกจะพบพวกเขาได้ในวัดต่างๆ ลูกสามารถอธิบายภาพบันไดในวัดทั้งหลายได้ด้วย ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันว่าลูกต้องแนะนำบาบาให้แก่ผู้อื่น และให้ประโยชน์ต่อพวกเขา วันแล้ววันเล่า ลือคสติปัญญาของพวกเขาจะถูกเปิดอยู่เรื่อยๆ ผู้ซึ่งต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนก็จะเข้ามา พวกเขาจะทยอยกันเข้ามาศึกษาเล่าเรียนวันแล้ววันเล่า บางคนมีลางร้ายอยู่เหนือศีรษะ บาบาก็ต้องอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้ว่ามีลางร้ายอยู่เหนือตนเอง ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ความ

รับผิดชอบทั้งหมดตกอยู่กับลูก ๆ จงเฝ้าแต่สร้างบราห์มินให้เป็นเหมือนกับตัวลูกเอง ด้วยการอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ ลูกจะประสบกับความสุขอย่างมาก และคนมากมายจะได้รับประโยชน์ บาบามีความสุขอย่างยิ่งที่ได้ไปรับใช้ในบอมเบย์ มีลูกใหม่ๆ หลายคนเคยมา บาบามีความปรารถนาอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ที่นั่น ลูกควรกลับมามีเมตตาเช่นเดียวกันนี้ จงทำให้ตนเองหมกมุ่นอยู่กับงานรับใช้ ลูกควรรู้สึกอยู่ภายในหัวใจว่าถ้าลูกยังไม่ได้ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตัวลูกเอง ลูกจะต้องไม่รับประทาน ก่อนอื่น จงทำบุญ จงทำให้ดวงวิญญาณบาปกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเป็นอันดับแรก แล้วจึงไปรับประทานจากปาตี ดังนั้น จงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ หลังจากทำให้ชีวิตของบางคนมีค่าขึ้นมาได้แล้วเท่านั้น ลูกจึงจะไปรับประทานจากปาตีได้ ลูกควรพยายามทำให้ผู้อื่นกลายเป็นบราห์มินเหมือนกับตัวลูกเอง มินิตยสารซึ่งตีพิมพ์สำหรับเด็กๆ แต่ปีเคก็ไม่ได้อ่านมันมากนัก พวกเขารู้สึกว่าไม่จำเป็นต้องอ่าน เพราะเป็นนิตยสารสำหรับผู้คนข้างนอก บาบ่าจึงพูดว่า: ผู้คนข้างนอกย่อมไม่เข้าใจสิ่งใดได้ถ้าไม่มีครู สิ่งนี้มีไว้สำหรับลูกๆ บราห์มากุมาร และกุมารีให้อ่าน เพื่อรื้อฟื้นความจำอย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่อ่าน ลูกในทุกศูนย์ก็ถูกถามว่าได้อ่านนิตยสารทั้งเล่มไหม แล้วเข้าใจอะไรจากนิตยสารนั้นบ้าง และมีความเหมาะสมมากไหม ผู้ที่ตีพิมพ์นิตยสารต้องได้รับคำขอบคุณ ท่านได้ตีพิมพ์นิตยสารที่ดีมาก เราขอขอบคุณอย่างยิ่ง จงพยายามอ่านนิตยสาร สิ่งนี้ก็เพื่อรื้อฟื้นความจำของลูกๆ แต่ลูกกลับไม่อ่าน ผู้ที่มีชื่อเสียงย่อมถูกเชื้อเชิญจากทุกคน พวกเขาร้องขอบาบาให้ส่งคนนั้นคนนั้นมาบรรยายในสถานที่ของตน บาบ่าจึงเข้าใจว่าลูกเหล่านั้นไม่รู้วิธีให้การบรรยายและด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงร้องขอให้ส่งคนอื่นไป ดังนั้น จึงต้องให้ความเคารพอย่างยิ่งต่อลูกที่ทำงานรับใช้ อัจชะ

แต่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักและจากหายไปนาน ขณะนี้กลับมาพบอีกครั้ง ด้วยความรักและระลึกถึง สวัสดิตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตกล่าวนมัสตกับลูกทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อประกาศสิทธิ์ในเหรียญตราแห่งอาณาจักร จงทำให้หัวใจของทุกคนมีความสุข จงกลายเป็นผู้มีความเมตตาอย่างมาก และให้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ให้รับใช้ด้วยกระดุกของลูก
2. อย่ามีสำนึกที่เป็นร่าง และทำให้งานรับใช้เสียหาย จงมีการกระทำที่เป็นบุญอยู่เสมอ จงรับใช้ที่จะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นบราห์มินเหมือนกับตัวลูกเอง จงให้ความนับถือต่อผู้ที่ทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยของความพอใจ ผู้ที่ทำให้สันสการ์ที่หยาบกระด้างสงบเย็นได้ด้วยคุณธรรมของความอดทน ใบหน้าของผู้ที่มีคุณธรรมของความอดทนปรากฏให้เห็นว่ามีความพอใจอยู่เสมอ ผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของความพอใจในตนเองทำให้ผู้อื่นพอใจด้วย พอใจหมายถึงการได้รับความสำเร็จ ผู้ที่อดทนทำให้สันสการ์ที่หยาบกระด้างสงบเย็น และงานที่ยากลำบากนั้นถูกทำให้ง่ายตายด้วยพลังความอดทนของพวกเขา ใบหน้าของพวกเขาจะปรากฏเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรม พวกเขาเป็นผู้ที่สามารถที่จะรักษาโล่ของคุณธรรมไว้ได้

คติพจน์: ผู้ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงด้วยคำพูดจะถูกเปลี่ยนด้วยกระแสคลื่นที่บริสุทธิ์ได้

*** โอม ซานติ ***